

Σε γενικές γραμμές η παροικία μας απαρτίζεται από σοβαρούς ανθρώπους, μορφωμένους ή χωρίς μόρφωση, πλούσιους ή φτωχούς, όλοι τους τίμιοι, εργατικοί, υπεύθυνοι και γενναιόδωροι, που ορκίζονται στο όνομα της Ελλάδας. Προχτές, στη διάλεξη της κας Αναστασίας Αναστασιάδη - Διασάκου, με πλησίασε ένας συμπάροικος και μού ανακοίνωσε την πρόθεσή του να συμβάλει με \$1000 στην προσφορά τού προέδρου τής Κυπριακής Κοινότητας, Μιχάλη Χριστοδούλου, για να φέρομε τον καθηγητή Μίλερ να κάνει μαθήματα ιστορίας στους Αυστραλούς για την αληθινή Μακεδονία. Μέχρι τώρα, κανένας πρόεδρος ελληνικής οργάνωσης προσφέρθηκε να δώσει έστω δέκα δολάρια για τον σκοπό αυτό.

Είμαι σίγουρος πως αν έπαιρνα το μικρόφωνο στην όμορφη πνευματική εκδήλωση και ζητούσα χρήματα, ίσως να συγκεντρώναμε το απαιτούμενο ποσό από τους απλούς καλούς Έλληνες που με τον οβολό τους έφτιαξαν την παρουσία τής παροικίας, από το σπιτάκι τής Ανω Κρύας Βρύσης, μέχρι τα μεγαλοπρεπή ιδρύματα.

Ενώ, όμως, η παροικία γενικά απαρτίζεται από σοβαρά άτομα, η οργανωμένη παροικία πάσχει από μεγάλο έλλειμμα σοβαρότητας. Καλώς, κακώς, η οργανωμένη παροικία χωρίζεται σε δύο διακριτές οντότητες, την εκκλησιαστική και την λαϊκή. Αν και είμαστε όλοι Έλληνες, η διαφορά ανάμεσα στην εκκλησιαστική παροικία και την λαϊκή είναι μεγάλη. Η εκκλησιαστική είναι άριστα οργανωμένη, συγκροτημένη και πειθαρχημένη κάτω από το άγρυπνο μάτι τής ηγεσίας της, με τις αναπόφευκτες εξαιρέσεις, ενώ η λαϊκή είναι διαλυμένη παρέλαση. Ο ένας πάει απ' εδώ, ο άλλος πάει απ' εκεί και ο άλλος δεν ξέρει αν πηγαίνει ή αν έρχεται, επειδή θέλουν να κάνουν τού κεφαλιού τους.

Είπε κάποιος ότι η Αρχιεπισκοπή είναι πάμπλουτη και ομολογουμένως η παρουσία της είναι μεγάλη, αλλά μήπως η συνολική παρουσία των λαϊκών οργανώσεων είναι μικρή; Εγώ πιστεύω ότι είναι μεγαλύτερη, όμως τελικά θα χαθεί αν δεν σοβαρευτούμε.

Η Εκκλησία δεν αφήνει ούτε σπιθαμή γης της ανεκμετάλλευστη και όταν οι φορείς της αποφασίσουν να φτιάξουν ένα έργο, το τελειώνουν σε χρόνο μηδέν.

Κόσμια και...

μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Εμείς οι λαϊκοί χρειαστήκαμε είκοσι χρόνια για να αποφασίσουμε το ιδιοκτησιακό καθεστώς τού οικοπέδου στο Kemps Creek και στη Λέσχη, για να αναφέρω μόνο δύο παραδείγματα, το καλύτερο που μπορούν να κάνουν ύστερα από δεκαετίες είναι να επισκευάσουν τον περιστερώνα τους. Αν το οικόπεδο τής ΟΦΣΕ και το κτήριο τής Λέσχης ανήκαν στην Αρχιεπισκοπή θα έμεναν ανεκμετάλλευστα δεκαετίες ολόκληρες;

Ομως, στόχος τού σημερινού άρθρου δεν είναι τα περιουσιακά στοιχεία της παροικίας για τα οποία θα γράψουμε στο μέλλον, αλλά το πρόβλημα με τα Ελληνικά στα Πανεπιστήμια τού Σίδνεϊ που χειρίζονται κάποιες μυστικές επιτροπές, πίσω από την

ίδρυση ενός μόνιμου "Παροικιακού Οργανισμού", ο οποίος θα έχει στόχο να υποστηρίξει την μελέτη των Ελληνικών στα Γυμνάσια και Πανεπιστήμια.

Δηλαδή, αυτοί που θα πάνε σήμερα το βράδι στη συγκέντρωση θα ενημερωθούν μόνο για τα προβλήματα που έτσι και αλλιώς αναφέρονται στην ανακοίνωση και θα ιδρύσουν ακόμη έναν παροικιακό οργανισμό επειδή έχουμε έλλειψη! Εκείνο, όμως, που πρέπει να μάς ανησυχεί είναι η νέα μεθόδευση για τη λύση των παροικιακών και εθνικών προβλημάτων, αφού το θέμα τής γλώσσας μας είναι εθνικό.

Τη δημόσια συγκέντρωση δεν οργανώνει κάποιος φορέας, αλλά ένας συμπάροικος, ο οποίος καλεί τους αρμόδιους για την ελ-

σω από άλλους σαν μια ακόμη οργάνωση, παρόλο που εξακολουθεί να είναι τεράστια η προσφορά του στα ελληνικά γράμματα, στον ελληνικό πολιτισμό και το κοινωνικό έργο. Δηλαδή, η Κοινότητα με εκατοντάδες παιδιά στα απογευματινά σχολεία της θα πάει σήμερα σαν ακόμη ένας οργανισμός στη δημόσια συγκέντρωση που οργάνωσε ένας συμπάροικος;

Αλλά το κακό, φίλοι μου, δεν τελειώνει εδώ και γι' αυτό λέω ότι πρέπει επιτέλους να σοβαρευτούμε.

Ενώ ο κ. Καλαβρυτινός οργάνωνε τη σημερινή δημόσια συγκέντρωση, το Ελληνικό Συμβούλιο καλούσε κατεπείγουσα συνεδρίαση με θέμα πάλι τα Ελληνικά για προχθές Κυριακή το βράδι στα γραφεία τού ΣΑΕ. Γιατί ήταν τόσο επείγουσα η συνεδρίαση δεν γνωρίζω, όπως δεν γνωρίζω ποιοί ήταν παρόντες, αφού οι μπροστάρηδες μάς θεωρούν μανιτάρια που πρέπει να ζούμε στο σκοτάδι. Εκείνο που ξέρω είναι ότι ο γνωστός εκπαιδευτικός, Παναγιώτης Διαμάντης, θα παρουσίαζε μια άψογα τεκμηριωμένη εισήγησή του για τις ξένες γλώσσες στην Αυστραλία, την οποία το διοικητικό συμβούλιο τού Ελληνικού Συμβουλίου θα παραδώσει στον πρωθυπουργό, Κέβιν Ραντ και την αντιπρόεδρο τής κυβέρνησης, Τζούλια Γκίλαρντ, στη συνάντησή τους την προσεχή Κυριακή και Δευτέρα για να υποστηρίξουν την διδασκαλία των Ελληνικών. Πολύ καλά και επαγγελματικά είναι αυτά, όμως, όχι συντονισμός τής παροικίας για ένα εθνικό θέμα. Γιατί καλή, πολύ καλή η εισήγηση, αλλά θα ήταν πιο αποτελεσματική αν συνοδευόταν και από μια έντονη διαμαρτυρία τής παροικίας μας. Επειδή εκλογές έρχονται...

Σ.Σ.: Το άρθρο αυτό θα μπορούσα να γράψω αύριο μετά τη σημερινή δημόσια συγκέντρωση και εκ των υστέρων να ασκήσω αυστηρή κριτική, όμως αυτή η εφημερίδα δεν λειτουργεί έτσι. Πάντα προσπαθεί να προλάβει το κακό, γι' αυτό ελπίζω ότι αφού διαβάσουν τα παραπάνω οι αρμόδιοι, σήμερα το βράδι θα συμπεριλάβουν, τουλάχιστον, στην ατζέντα ένα ψήφισμα έντονης διαμαρτυρίας προς τις αρχές για να τους την παραδώσει το Ελληνικό Συμβούλιο, αλλά να συζητηθούν και μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν για να μην κλείσει ΚΑΜΙΑ έδρα Ελληνικών.

Ας σοβαρευτούμε, επιτέλους...

πλάτη τής παροικίας.

Πριν τρεις μήνες περίπου, ύστερα από αντιρρήσεις μου για την κατάσταση αυτή και την ανάγκη δυναμικής αντίδρασης από την παροικία, ένας από αυτούς που χειρίζονται το πρόβλημα μού υποσχέθηκε κατηγορηματικά ότι σύντομα θα γίνει μια δημόσια συγκέντρωση. Επειδή η δημόσια συγκέντρωση δεν γινόταν υπενθymiζα τους αρμόδιους, που έλεγαν ότι καθυστέρησε η ταχυδρόμηση των προσκλήσεων κλπ. κλπ.

Τελικά, την περασμένη Παρασκευή δημοσιεύτηκε μια ανακοίνωση με τίτλο "Παροικιακό Φόρουμ για την βιωσιμότητα των Ελληνικών - Οι Νεοελληνικές Σπουδές σε κρίση" για σήμερα Τρίτη το βράδι στο Οίκημα τής Κυπριακής Κοινότητας. Στην ανακοίνωση αναφέρονταν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα Τμήματα Ελληνικών στα Πανεπιστήμια Σίδνεϊ και ΝΝΟ. Ποιά είναι η ημερησία διάταξη τής σημερινής συγκέντρωσης; Η ενημέρωση των παρόντων σχετικά με τα προβλήματα και η εκλογή επιτροπής που θα αναλάβει τη

ληνομάθεια στο Σίδνεϊ και ιδιώτες να παραστούν, "επειδή το πρόβλημα είναι σοβαρό και απαιτείται συντονισμένη παροικιακή δράση" γιατί υπάρχει "έλλειψη συντονισμένης προσπάθειας από την Παροικία".

Ομως, ο καλός συμπάροικος, κ. Ανδρέας Καλαβρυτινός, με πατριωτικές προθέσεις που εμφανίζεται σαν Convenor/Συντονιστής τής δημόσιας συγκέντρωσης, είναι ο πρόεδρος τής ΟΦΣΕ. Αν δεν κάνω λάθος, στην τελευταία γενική συνέλευση της ΟΦΣΕ προτάθηκε να δημιουργήσει έργο για να έχει πρωταγωνιστικό ρόλο στην παροικία. Γιατί, λοιπόν, δεν άδραξε η ΟΦΣΕ την ευκαιρία για να οργανώσει τη δημόσια συγκέντρωση;

Αλλά και γιατί δεν την οργάνωσε η Κοινότητα, που έχει εκατό χρόνια ιστορίας στην διδασκαλία τής γλώσσας μας και που στο παρελθόν αγωνίστηκε για να διδάσκονται τα Ελληνικά στα δημόσια σχολεία; Δυστυχώς, στα τελευταία χρόνια ο ιστορικός φορέας έχει παραιτηθεί από τον πρωταγωνιστικό ρόλο του στην παροικία και απλά ακολουθεί πί-

* Καλό!

- Γιώργο μου, έστειλα το παιδί να πάρει κιμά και λείπει εδώ και 3 ώρες. Τί να κάνω;

- Ε, ξέρω και εγώ; Φτιάξε φασολάκια...

Ακόμη ένα:

- Γιατρέ, είναι η πρώτη φορά που τρώω στρείδια, και πονάω πολύ στο στομάχι...

- Καταλαβαίνω, φαίνεται ότι δεν ήταν φρέσκα. Θα έπρεπε να τα καταλάβετε από την μυρωδιά όταν τα ανοίγατε...

- Μα γιατί; Έπρεπε να τα ανοίγω κιόλας;

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Κεραία: Η κεραία (από τη λέξη «κέρας» = κέρατο) στην αρχαία Ελλάδα ήταν το αισθητήριο όργανο των εντόμων, αλλά και καθετί που προεξείχε όπως ένα κέρατο. Στη σύγχρονη Ελλάδα παραμένει η πρώτη σημασία, αλλά προστέ-

θηκε και μια άλλη, για να αποδώσει αυτή της γαλλικής λέξης antenne: «σύνολο αγωγίμων στοιχείων (ράβδοι ή σύρμα), που είναι ικανά να δέχονται ή να εκπέμπουν ηλεκτρομαγνητικά κύματα». Παράλληλα, αλλά λιγότερο συχνά, χρησιμοποιείται και η λέξη αντένα.

* Λαθροπολιτικές

Και μέσα στην τούρλα της προεκλογικής εκστρατείας είπε ανάμεσα στα άλλα και ένα σωστό (άρα ωραίο) ο κ. Αντώνης Καφετζόπουλος: «Είναι μεγάλο λάθος να χαρίζεις τον πατριωτισμό στους εθνικιστές». Η στήλη όχι μόνον συμφωνεί, αλλά προς επίρρωση υπενθυμίζει το σύνθημα των επαναστατημένων εναντίον του πολέμου στο Βιετνάμ Αμερικανών, όταν έλεγαν ότι "η Διαμαρτυρία είναι Πατριωτισμός". έγραψε ο ΣΤΑΘΗΣ Σ.

